

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 479/2008
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Παρασκευή Καρκατζούνη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Πειραιά και τη Γραμματέα Αρτεμία Αναγνωστοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του, την 2α Νοεμβρίου 2007, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Της εδρεύουσας στο Μαρούσι Αττικής, οδός Σάμου αριθμός 51, ανωνύμου εταιρίας υπό την επωνυμία 'ΑΕΠΙ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ Α.Ε.' νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Διονύσιο Κυβετό .

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Του εδρεύοντος στον, οδός και, νομικού προσώπου με την επωνυμία '.....', το οποίο εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Μαρία Δημητριάδη-Παυλίδου.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 11.12.2006 αγωγή της, που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθ. κατάθ. 10639/15.12.2006, γράφτηκε στο πινάκιο και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τις διατάξεις του Ν. 2121/1993, οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, που περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της εκμεταλλεύσεως του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα, άρθρο 1 παρ. 1). Ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως ... οι μουσικές συνθέσεις, με κείμενο ή χωρίς ... (άρθρο 2 παρ. 1). Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό ιδίως την εξουσία να επιτρέπει ή να απαγορεύει: α) την εγγραφή και την αναπαραγωγή του έργου με κάθε μέσο, όπως ...ηλεκτρονικά μέσα, στ) τη δημόσια εκτέλεση των έργων τους (άρθρο 3 παρ. 1). Δημόσια εκτέλεση νοείται κάθε εκτέλεση που κάνει το έργο προσιτό σε ένα ευρύτερο κύκλο προσώπων από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον. Η δημόσια εκτέλεση μπορεί να είναι άμεση, όταν το κοινό έρχεται σε απευθείας επαφή με το έργο, ενώ αν η παρουσίαση στο κοινό γίνεται μέσω υλικών φορέων (δίσκους, κασέτες, ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές) είναι έμμεση. Το ηθικό δικαίωμα δίνει στο δημιουργό ιδίως τις εξουσίες: α) της απόφασης για το χρόνο, τον τόπο και τον τρόπο κατά τους οποίους το έργο θα γίνει προσιτό στο κοινό ... είναι δε ανεξάρτητο από το περιουσιακό δικαίωμα και παραμένει στο δημιουργό ακόμα και μετά τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος (άρθρο 4 παρ. 1, 3). Οι δημιουργοί μπορούν να αναθέτουν σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και προστασίας τη διαχείριση του περιουσιακού τους δικαιώματος ή των

εξουσιών που απορρέουν από αυτό. Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος ή των σχετικών εξουσιών προς το σκοπό της διαχείρισης ή της προστασίας (άρθρο 54 παρ. 1, 3). Σε περίπτωση όπου επίκειται η τέλεση πράξης προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως όταν, χωρίς να υπάρχει η απαιτούμενη άδεια του δημιουργού, πρόκειται να γίνει δημόσια εκτέλεση μουσικού έργου ... (άρθρο 63 παρ. 1), όποιος υπαίτιος προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το δικαίωμα της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το τέλος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος (άρθρο 65 παρ. 2). Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι προσβολή των απόλυτων και αποκλειστικών δικαιωμάτων (περιουσιακού και ηθικού) της πνευματικής ιδιοκτησίας του δημιουργού πάνω στο έργο, που ως τέτοιο νοείται και η μουσική σύνθεση με κείμενο ή χωρίς κείμενο, αποτελεί κάθε πράξη που έχει ως αντικείμενο και περιεχόμενο όμοια με το αντικείμενο και το περιεχόμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, εφόσον η πράξη δεν γίνεται από το δικαιούχο ή με τη συναίνεση του. Η επέμβαση δε αυτή συνιστά πράξη παράνομη και παρέχει το δικαίωμα στο δημιουργό ή σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισεως, στον οποίο ο πρώτος μεταβίβασε το περιουσιακό επί του έργου δικαίωμα του, να ζητήσουν αποζημίωση ο οργανισμός και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης ο πνευματικός δημιουργός, εφόσον υπάρχει υπαιτιότητα εκείνου που προσέβαλε το δικαίωμα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 57 παρ. 2, 59, 60, 914 και 932 ΑΚ και τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993 (ΑΠ 834/2000 ΠΧρ 2001.138, Ε.Α. 9040/2000 ΕλλΔνη 2000.217, Γ. Κουμάντος, Πνευματική Ιδιοκτησία, έκδ. 7η, σελ. 418 και 428 επ., Μιχ. - Θεοδ. Δ. Μαρίνος, Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, στη ΕλλΔνη 35.1441, Δημ. Σκούρτης, Κύρώσεις για την προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, στη ΕλλΔνη 35.981 επ.).

Με την υπό κρίση αγωγή της η ενάγουσα εκθέτει ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που καταστατικό σκοπό έχει την προστασία εν γένει της πνευματικής ιδιοκτησίας. Ότι εκπροσωπεί έλληνες και αλλοδαπούς πνευματικούς δημιουργούς, οι οποίοι βάσει συμβάσεων της έχουν εκχωρήσει έναντι αμοιβής το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου τους, μορφή της οποίας αποτελεί και η δημόσια εκτέλεση πάσης φύσεως μουσικών έργων. Ότι το εναγόμενο νομικό πρόσωπο, διοργάνωσε τις αναφερόμενες στην αγωγή πολιτιστικές εκδηλώσεις και ειδικότερα 18 συναυλίες με τη συμμετοχή καλλιτεχνών, κατά τη διάρκεια των οποίων εκτελέστηκαν δημοσίως τα αναλυτικά αναφερόμενα τραγούδια δημιουργήματα των αναφερομένων ειδικότερα δημιουργών. Ότι μολονότι το εναγόμενο ήταν υποχρεωμένο να ζητήσει και να λάβει άδεια εκτελέσεως των έργων από την ενάγουσα, καταβάλλοντας τη συνήθως καταβαλλόμενη για το συγκεκριμένο είδος εκμετάλλευσης, αμοιβή, εν τούτοις δεν το έπραξε. Ότι εκ της αιτίας αυτής οφείλεται από το εναγόμενο στην ενάγουσα ως πνευματικά δικαιώματα το ποσό των 12.509,57 ευρώ, όπως ειδικότερα αναλύεται ο τρόπος υπολογισμού αυτού. Με βάση τα ανωτέρω ζήτησε να υποχρεωθεί το εναγόμενο να της καταβάλει ως αποζημίωση για την παράνομη και υπαίτια (εν γνώσει του) εκμετάλλευση του από αυτήν προστατευόμενου ρεπερτορίου της το ποσό των 25.019,14 ευρώ, συνιστάμενο στο διπλάσιο της συνήθως καταβαλλόμενης αμοιβής του αντίστοιχου είδους εκμετάλλευσης, για το ως άνω χρονικό διάστημα. Εκθέτοντας δε περαιτέρω ότι από την ανωτέρω υπαίτια και αξιόποινη πράξη της εναγομένης αυτή υπέστη ηθική βλάβη, αφού προσβλήθηκε η καλή της φήμη και το κύρος της στις συναλλαγές, ζήτησε την καταδίκη του εναγομένου και σε καταβολή χρηματικής ικανοποίησης ποσού 5.000 ευρώ. Συνολικά δε ζητεί να της καταβάλει το εναγόμενο το ποσό των 30.019,14

ευρώ νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής και μέχρι εξοφλήσεως, να απαγγελθεί κατά των διοικητικών οργάνων και νομίμων εκπροσώπων του εναγομένου προσωπική κράτηση διάρκειας ενός έτους, ως μέσο εκτέλεσης της εκδοθησόμενης απόφασης, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί στη δικαστική της δαπάνη, την οποία προσδιορίζει στο ποσό των 1000 ευρώ. Η αγωγή με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα αρμοδίως φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου (άρθρα 14 παρ.2 και 25 παρ.1 ΚΠολΔ) κατά τη δέουσα τακτική διαδικασία και ορισμένη και νόμιμη ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57 παρ.2, 59, 60 εδ.2, 914, 932, 299, 346 ΑΚ, 54 παρ.1 και 3, 55 παρ. 1,2 και άρθρων 3 παρ.ιστ, 13 παρ.2, 32 παρ.1, 65 παρ.2 του Ν.2121/1993 Περί πνευματικής ιδιοκτησίας, 106,907,908 παρ.ιγ ΚΠολΔ (ΟΛΑΠ 21/2001 ΕλλΔνη 2002.83, Ολ,ΕΣ Πρακτικά της 6ης Γενικής Συνεδρίασης της 12.3.2003 ΕΔΚΑ 2003.674). Απορριπτό όμως λόγω αοριστίας κρίνεται το αίτημα περί απαγγελίας προσωπικής κράτησης κατά των νομίμων εκπροσώπων του εναγομένου καθόσον η αγωγή δεν απευθύνεται ονομαστικά κατά των τελευταίων (ΑΠ 1271/1988 ΕλλΔνη 1990.1240-1241, Ερμηνεία Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα υπό άρθρο 1047, παρ.19). Πρέπει επομένως να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της συζήτησης της έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. τα υπ' αριθμ.007953,146815 σειρά Α' αγωγή με τα επικοληθέντα επ' αυτών ένσημα υπέρ ΤΝ και ΤΠΔΠ), μολονότι δεν απαιτείται η καταβολή του εκ μέρους της ενάγουσας, αφού αυτή απολαμβάνει των προνομίων του Δημοσίου (άρθρο 69 παρ.5 Ν.2121/1993).

Το εναγόμενο με τις νομίμως κατατεθείσες έγγραφες προτάσεις του αρνείται αιτιολογημένα την αγωγή, ισχυριζόμενο ότι είχε την άδεια της ενάγουσας για τη διεξαγωγή των συναυλιών, ενώ δεν οφείλει την αιτούμενη από την τελευταία αποζημίωση, διότι δεν είχε υπαιτιότητα και δεν προξένησε καμία ζημία σε αυτήν.

Από τη δέουσα εκτίμηση των ενόρκων καταθέσεων των μαρτύρων και που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και περιλαμβάνονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης του Δικαστηρίου και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που νομίμως επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, για να χρησιμεύσουν είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε ως δικαστικά τεκμήρια και τα διδάγματα κοινής πείρας που το δικαστήριο λαμβάνει αυτεπάγγελτα υπόψη (άρθρο 336 παρ.4 του ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα ανώνυμη εταιρία προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας (Α.Ε.Π.Ι.) είναι ο προβλεπόμενος από τις διατάξεις του άρθρου 54 παρ.1 Ν.2121/1993, οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας. Σύμφωνα με το καταστατικό της έχει σκοπό την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας γενικά, για την υλοποίηση του οποίου συνάπτει συμβάσεις εκχωρήσεως με τους έλληνες πνευματικούς δημιουργούς και συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης με τις αντίστοιχες αλλοδαπές εταιρίες πνευματικής ιδιοκτησίας οι οποίες λειτουργούν στο εξωτερικό. Βάσει των ανωτέρω συμβάσεων, το σύνολο των ελλήνων και αλλοδαπών πνευματικών δημιουργών (μουσικοσυνθέτες και στιχουργοί), έχουν εκχωρήσει έναντι αμοιβής στην ενάγουσα που έχει συσταθεί νόμιμα και λειτουργεί από το έτος 1930, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα της εκμετάλλευσης του έργου τους, υπάρχοντος και μέλλοντος να υπάρξει. Μορφή της ως άνω εκμετάλλευσης αποτελεί και η δημόσια εκτέλεση των πάσης φύσεως μουσικών έργων, είτε γίνεται ζωντανά, είτε δια μηχανικών μέσων, όπως είναι η μετάδοση αυτών μέσω ραδιοφωνικών σταθμών. Το δικαίωμα της παροχής άδειας για την ανωτέρω μορφή εκμετάλλευσης έχει εκχωρήσει έναντι αμοιβής κατά τα παραπάνω στην ενάγουσα το σύνολο των πνευματικών δημιουργών, η οποία συνεπώς νομιμοποιείται στην άσκηση αυτού,

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ.2, 3 Ν.2121/1993. Το εναγόμενο αποτελεί νομικό πρόσωπο και τυγχάνει δημοτική επιχείρηση του, που έχει ως αντικείμενο τη διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων κάθε μορφής μεταξύ των οποίων και μουσικές. Στα πλαίσια της δραστηριότητας αυτής διοργάνωσε κατά το χρονικό διάστημα από 6/7/2005 έως 29/9/2005 τις εξής συναυλίες: 1. την 6η.7.2005 στο '.....', με τον και το σχήμα '.....', 2. την 10η.7.2005 στο '.....' με τον, 3. την 12η.7.2005 στην πλατεία '.....' με τον, 4. την 14η.7.2005 στο '.....' με τη, 5. την 18η.7.2005 στο '.....' με τον και τη, 6. την 19η.7.2005 στα με το, 7. την 21η.7.2005 στο '.....' με τη και τη, 8. την 21η.7.2005 στην πλατεία '.....' με τον, 9. την 22α.7.2005 στο Λόφο του Προφήτη Ηλία με το Μανώλη Μητσιά, 10. την 25η.7.2005 στο '.....' με το, 11. την 27η.7.2005 στο '.....' με τη, 12. την 28η.7.2005 στο '.....' με την και το, 13. την 31η.8.2005 στο Λόφο του με το, 14. την 7η.9.2005 στο '.....' με τη, 15. την 8η.9.2005 στο '.....' με το και το, 16. την 13η.9.2005 στο '.....' με το, 17. την 18η.9.2005 στο '.....' με το, 18. την 29η.9.2005 στο '.....' με τους και Κατά τη διεξαγωγή των παραπάνω συναυλιών εξετελέσθησαν δημοσίως ενώπιον του κοινού μεταξύ άλλων και τα παρακάτω δειγματοληπτικά αναφερόμενα μουσικά έργα , την προστασία των οποίων έχει η ενάγουσα: 1. '.....' των-....., 2. Η '.....' των -....., 3. '.....' των-....., 4. '.....' του, 5. '.....' του, 6. '.....' του, 7. '.....' των-....., 8. '.....' των-....., 9. '.....' του, 10. '.....' των-....., 11. '.....' των-....., 12. '.....' του, 13. '.....' των-....., 14. '.....' του, 15. ".....' των-....., 16. '.....' του-....., 17. '.....' του, 18. '.....' των-.....-....., 19. '.....' των-.....-....., 20. '.....' των-.....-....., 21. '.....', και, 22. ".....', των-....., 23. ".....' των-....., 24. ".....' των-....., 25. "..... των-....., 26. '.....' των-....., 27. '.....' του, 28. ".....' του, 29. ".....' του, 30. '.....' των-....., 31. ".....' του, 32. "..... των-....., 33. ".....' του, 34. ".....' των-....., 35. ".....' του, 36. ".....' των-....., 37. '.....' χθες των-....., 38. ".....' των-....., 39. ".....' του, 40. ".....' του, 41. ".....', των-....., 42. ".....' των-....., 43. ".....' των-....., 44. ".....' των-....., 45. ".....' τη '.....' των-..... Μεταξύ των διαδίκων δεν υπεγράφη έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης των προαναφερθέντων μουσικών έργων. Το εναγόμενο όμως πριν τη διοργάνωση των παραπάνω συναυλιών και συγκεκριμένα δύο μέρες πριν την έναρξη αυτών, με το υπ' αριθμ.πρωτ.760/4.7.2005 έγγραφο που απέστειλε προς την ενάγουσα υπογεγραμμένο από τον αρμόδιο φορέα, ενημέρωσε την τελευταία για τις προγραμματισμένες μουσικές εκδηλώσεις, ενώ ζητούσε να ενεργήσει η ενάγουσα όλες τις σχετικές ενέργειες για την έκδοση της άδειας. Η κοινοποίηση αυτή του εγγράφου συγκροτεί κατά την έννοια του νόμου πρόταση σύναψης σύμβασης προς την ενάγουσα κατά τον προβλεπόμενο στις προαναφερθείσες διατάξεις τύπο, η τελευταία όμως εκώφευσε, παραλείποντας να προβεί στην αποδοχή της, τακτική την οποία ας σημειωθεί παγίως και στο παρελθόν τηρούσε, αφού όπως αποδείχθηκε όλες οι συναφείς μουσικές εκδηλώσεις του Δήμου έλαβαν χώρα βάσει προφορικής και όχι έγγραφης άδειας. Η έλλειψη όμως αποδοχής εκ μέρους της ενάγουσας της πρότασης του εναγομένου κατά τον προβλεπόμενο τρόπο αίρει την υπαιτιότητα του εναγομένου δήμου ως προς την τήρηση του τύπου αυτού, με αποτέλεσμα να μην πληρούνται εν όλω οι προϋποθέσεις της διάταξης του άρθρου 65 παρ.2 του Ν.2121/1993 για επιδίκαση της αιτούμενης αποζημίωσης - δηλαδή της αμοιβής της

ενάγουσας διπλασιασμένης - εξαιτίας της έλλειψης τύπου. Εξάλλου, θα πρέπει να σημειωθεί ότι όταν μετά το πέρας των μουσικών εκδηλώσεων η ενάγουσα με το υπ' αριθμ.πρωτ. 12645/3.11.2005 έγγραφο της ζήτησε από το εναγόμενο την αποστολή των οικείων οικονομικών στοιχείων (δηλαδή σημειωμάτων θεώρησης και ακύρωσης εισιτηρίων, ιδιωτικά συμφωνητικά, τιμολόγια παροχής υπηρεσιών κλπ), προκειμένου να γίνει εκκαθάριση και να εξοφληθούν τα προκύπτοντα πνευματικά δικαιώματα των δημιουργών, το εναγόμενο ανταποκρινόμενο αμέσως στο ως άνω αίτημα της απέστειλε αμέσως με το υπ' αριθμ.πρωτ. 1230/ 17.11.2005 έγγραφο του όλα τα ζητηθέντα στοιχεία, η δε ενάγουσα με το υπ' αριθμ. 12812/6.12.2005 έγγραφο της ενημέρωσε το εναγόμενο ότι το συνολικό ύψος της οφειλής του για τα πνευματικά δικαιώματα από τη χρήση και εκμετάλλευση του ρεπερτορίου των καλλιτεχνών, τα μουσικά έργα των οποίων εκτελέσθηκαν κατά τη διάρκεια των συναυλιών, ανέρχεται στο ποσό των 12.509,57 ευρώ. Η ενάγουσα όμως ουδέποτε εξέδωσε όπως είχε υποχρέωση τιμολόγιο παροχής υπηρεσιών εντός του έτους 2005, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ.5 του ΚΒΣ, ώστε το εναγόμενο να της καταβάλει την οφειλόμενη αντιπαροχή του, όπως αυτή προσδιορίσθηκε από την ίδια. Συνεπώς εφόσον δεν απεδείχθη υπαιτιότητα του εναγομένου η ενάγουσα δε δικαιούται αποζημίωσης, όπως αβασίμως ζητεί με την ένδικη αγωγή της. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, εφόσον δεν υπάρχει επικουρική αγωγική βάση προς εξέταση, η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της ενάγουσας μειωμένα όμως σύμφωνα με το άρθρο 22§1 του Ν.3693/1957 όπως η παράγραφος αυτή ισχύει μετά την υπ' αριθμ. 134423/8.12.1992 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης (ΦΕΚ Β'Ι 1/20.1.1993), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 5§ 12 του Ν.1738/1987, κατά το οριζόμενο ειδικότερα στο διατακτικό, εφόσον η ενάγουσα απολαμβάνει των προνομίων του Δημοσίου (άρθρο 69 παρ.5 Ν.2121/1993).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων. ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα της ενάγουσας σε βάρος του εναγομένου, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριο του συνεδρίαση στον Πειραιά την 24η 1.2008, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους .

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ